

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокое число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-ій пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попередне застережене. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Безвиглядність переговорів.

(X) В суботу о год. 11-ій розпочали ся дальші переговори між виконуючим віділом правиці, а предсідателями лівиці і тривали до 3-ої год. пополудни. Окрім наведених нами в попередній статі осіб, брав в суботу участь в нарадах також кн. Шварценберг, а з лівиці виправдали свою неприсутність Кайзер і Гофман Велленгоф, котрі в важних справах виїхали до Грацу.

Заступник лівиці др. Грос указував на те, що Німці не можуть ніяким способом згодити ся на заведене внутрішньої урядової мови чеської в чеських округах Чех і Моравії, позаяк в Моравії иньші зовсім відносини і се означало би погіршене справи в порівнянню з Гавчівськими розпорядженнями, котрих они не могли узнати. Порозуміне може наступити лише на основі стану перед 5. цвітня 1897 р.

Повше (Словенець) іменем «Славянського Союзу» поставив два внесення, а то: 1) щоби для чимскоршого усунення обструкції признано Чехам внутрішню мову в Чехах і Моравії; а відтак 2) щоби яко нагле внесенне поставлено в палаті вибір мовної комісії для укладу мовного закону всіх країв доли тавських.

Др. Гохенбургер признавав шкоди, які нанесли Австрії мовно-народні спори, однак заявив, що домагане Чехів є зовсім неможливе, бо годі виривати з обсягу чесько-німецького питання одну частину і окремо її полагоджувати. Треба цілий обсяг мовного чесько-німецького питання вважати яко цілість. Заведене чеської внутрішньої мови урядової довело би до націоналізованя урядів, на що Німці не можуть згодити ся, длятого перше внесенне Повшого є неможливе для них, а за другим не може також заявити ся, бо ходить передовсім о поладжене пекучого питання чесько-німецького. Колиж би присту-

плено до рішення мовного питання у всіх краях, то се ударемнило би полагоджене чесько-німецького спору.

Яворський виступив з формальним внесенем на вибір підкомісії з обох сторін, котра би в тіснійшій кружку може скорше довела до порозуміння, взивав до згоди в імя пекучих державних інтересів, але висказав ся проти другого внесення Повшого, позаяк в тій хвилі розходить ся о зльокалізоване спору.

Странський (моравський Чех) зробив ту уступку супроти Німців, що в Чехах лише вимагав заведеня чеської мови в чеських округах, яко внутрішньої урядової (Einsprachigkeit), а в Моравії мала би чеська мова бути урядовою поруч з німецькою (Zweisprachigkeit) з береженем рівноправности, однак Функе заявив, що Німці не можуть уступити і не уступлять.

Біліньський указував, що обидві спірні сторони стоять на рівні і що обидві мусять принести якусь жертву, наколи має дійти до порозуміння. Треба лише винайти відповідну формулку.

Барвіньський, звернувши увагу на економічний упадок австрійських країв в порівнянню з сусідними державами, заявив, що в Австрії лише тоді може наступити уздоровлене внутрішніх відносин, коли буде полагоджене мовно-народне питанне, що більше або меньше яскраво виступає у всіх краях. Др. Гохенбургер суперечить сам собі, коли раз противить ся вириванню одної частини з мовного питання чесько-німецького, а відтак каже, що не можна приступити до полагодженя мовного питання у всіх краях австрійських. Длячогож Німці в своїм Pfingstprogramm списали домаганя що-до всіх країв? Сим они признали потребу розвязки сего питання в цілій державі, котра доперва тим способом прийде до правильного стану. Задлятого піддержує він внесенне Повшого проти заміту Яворського, що хвиля тепер не при-

гідна. Не ходить о се, щоби зараз в тій хвилі приступлено до укладу мовного закона, але можна вибрати мовну комісію, як се було минувшої сесії, котра би справу підготовляла, котрої полагоджене буде вимагати кількамісячної роботи.

Енгель указував на те, що рівноправність мусять бути всюди однакова, а тимчасом Німці інакше її розуміють в Чехах а інакше в Стирії і т. д. Де мають силу, там не хотять чути про рівноправність. Чехи принесли вже жертву, признавши мовчки Гавчівські розпорядження. На останку звернув бачність на те, що чеська обструкція ратує Німців з немилої колізиї, що не будуть потребували показати своєї барви що-до угоди австро-угорської. По промові Дідушицького прийнято внесенне Яворського на вибір підкомітету, до котрого ввійшли: Біліньський, Пацак, Пальфі, Странський, Катрайн, Бернрайтер, Люегер, Пергельт, Грос і Гохенбургер. Сему підкомітетови передано також внесення Повшого. Підкомітет збере ся в понеділок, а вівторок здасть справу на повнім засіданню обидвох сторін. Вчашнє засіданне закінчило ся вражінем, що обидві сторони замість зближати ся — розходять ся і надія на успіх вельми слаба, позаяк Німці не хотять уступати, хоч супроти Корони удають найсмирненійших.

Все розлазить ся.

Все розлазить ся. Під сим знаменем стоїть нині внутрішня ситуація. Почнімо з гори. В кабінеті панують дві струї. Гр. Клярі сидить в руках німецької лівиці і робить все, що каже провідир німецької шляхти, гр. Штірк, яко будьто опитний(?) політик. План Штірка містить ся в словах: витривати в негачії всего, чого домагає ся правиця, проволічи все до свят, розпустити парламент, взятись оиать за §. 14-ий і орудовати державою абсолютистично в імени лівиці так, як орудовав колись гр. Тун в імени і в інтенциях правиці. Друга, слабша струя в ка-

19

ГЕРГАРТ ГАУПТМАН.

Візник Геншель.

(Далі).

ФРАНЯ.

Бо він таки найкрасший зі всіх.

Грає музика

Ну, вже знова зачинають, тепер грають польку.

Знова гуляє.

Я гуляла би зараз з паном Зібенгаром. Та закиби й оглянув ся, поцілувала би я його, от так собі ні відси ні відти.

ГЕНШЛЕВА.

Для мене був би вже Зібенгар за старий.

ФРАНЯ.

А ваш чоловік іще старший, пані Геншлева.

ГЕНШЛЕВА.

Ти дурна, мій чоловік молодший п'ять літ від нього, розумієш?

ФРАНЯ.

Але він подобає на богато старшого. Такий

уже старий, поморщений. Овва, я не поцілувала би його!

ГЕНШЛЕВА.

Забирай ся відси, бо возьму віник. Скажи но ти міні що на мого чоловіка! Відки я маю так зараз ліпшого взяти? Пожди но, як ти загониш ся в літа, то й ти признаєш, що то значить дістати чоловіка.

ФРАНЯ.

Я не буду віддавати ся цілком! Піджду іще, аж прийде сюда в літі який гарний купільний пан, найліпше Москаль, — йому то позволю себе забрати геть в сьвіт. Геть далеко в сьвіт; я хочу бачити сьвіт, хочу подорожувати до Парижа. Відтам напишу колись до вас, пані Геншлева.

ГЕНШЛЕВА.

І я думаю, що ти колись утечеш, дівчино.

ФРАНЯ.

Можете бути певні сього. Пан Зібенгар був також в Парижі підчас революції, він то знає гарно оповідати. Я хотіла би бути також колись в такій революції; тоді будуть барикади. —

ГОЛОС ВЕРМЕЛЬСКІРХА.

Франю, Франю! Де ти там знова сидиш?

ФРАНЯ.

Пст. Не говоріть нічого.

ГОЛОС ВЕРМЕЛЬСКІРХА.

Франю, Франю!

ФРАНЯ.

Пст. Тихо. Я знова мусяла би usługувати в шинку. То остогидло міні, я вже не можу.

ГОЛОС ВЕРМЕЛЬСКІРХА.

Франю!

ФРАНЯ.

Се вже річ тата, або мамі, або можуть собі тримати кельнера. Я не дам із себе зробити кавярки.

ГЕНШЛЕВА.

Се ще не найгірше.

ФРАНЯ.

Ба, коби се були порядні пани, але самі лише кирничники, візники, гірники. Дакую красенько. Се ніраз міні не до лица.

ГЕНШЛЕВА.

Якби я так на твоім місци, то я робила би цілком інакше. Узбирала би собі красний «триггельд». Ти могла би оцадити немалий гріш ложити не один красний фенік.

бінеті рада би вступити на дорогу примирення, іменно приєднання Поляків і кат. людовців для лівіці.

В правиці варить ся Чехи і полудневі Славяни пруть до опозиції, а навіть обструкції. Сего домагають ся і їх виборці. Чехи о стільки ще держать ся при правиці, о скільки при неутральности правиці опозиція чи обструкція буде мати лучший ефект. Полудневі Славяни і Русини уважають теперішню хвилю за найвідповіднійшу, щоби упінутись о язовий закон. Се їх ідеал. А в достигненю сего ідеалу помагають їм Чехи і католицькі людовці. Натомість Поляки раді би національний огонь зльокалізувати лише на чеські краї. Поляки і кат. людовці підлягають при тим найбільше впливам з гори і раді би відограти ролю спасителів Австрії в теперішній хвилі. І правиця має проте свої ріжнородні струї. Надто в самім «колі» польським змагають ся славянофіли з тевтонофілами. Рутонський пропагує заєдно свою політику тевтонофільску, хоч Тевтони що дня плюють Полякам в лице.

А лівіця? Лівіця о стільки солідарна, о скільки єї лучить ненависть до Славян. Поза тим готові поодинокі німецькі сторонництва вже завтра скочити собі до очей. На розлад посеред лівіці спекулює правиця і ддятого може ще нині не розлізла ся. Політичні менери правиці мають проте все ще пароллю на устах: терпеливости! а все буде добре.

Понад всіма сими струями чи задушевними змаганнями панує анемія, парламент — постарів ся.

Спитаєте, що буде з угорською угодою? Цісар в промовах до членів делегацій майже кождому єї членови клав на душу конечність довершена єї державної конечности. За угодою була би правиця, коби не чеська справа. Правиця яко більшість перевела би угоду, але біда в тим, що Чехи в теперішних обставинах не можуть голосувати за нею, а тісне положене держави рішили використати для себе. За угодою була би і німецька шляхта і німецькі промисловці. Прочі клуби лівіці не ухвалють угоди, бо они за далеко загнали ся в опозицію проти неї ще в ері гр. Туна. В душі раді би они мати угоду з Угорщиною, бо та угода дотикає найбільше їх промислові краї.

Тут сумнівають ся, чи в таких обставинах буде можливим, щоби парламент взяв ся за діло угоди в найближшій часі. Одні ворожать, що і закон о переказаню консумційних податків Угорщині мусить бути поладаний §-ом 14-им. Другі думають, що парламент возьме ся за угоду, але аж в січні, а симчасом будемо ратувати ся станом extra legem, як се було торік в Угорщині.

Як вже знаєте, що конференція провідників правиці і лівіці не видала доси ніякого результату. На конференції говорено лише, а з заяв

ФРАНЯ.

Чеських та саксонських не беру. А як мінї коли подарує що пан Зібенгар, або будівничий, або доктор Валентінер, то я зараз переїм се. Викину на ласоці,

ГЕНЦЛЕВА.

То-ж то саме й є. Яблоко не відкотить ся далеко від яблінки. Батько та мати також не багато ліпші. Не дбаєте про шинок. Як би ви взяли ся щиро до інтересу, то мусіли би ви мати вже нині гроші.

ФРАНЯ.

Коли ми не є такі скупі як ви.

ГЕНЦЛЕВА.

Я не є скупа, лише що тримаю гроші в купі.

ФРАНЯ.

Люди говорять, що ви скупі.

ГЕНЦЛЕВА.

Що мене там люди обходять і ти враз із ними! Забирай ся відси. Мінї вже доси твоєї хляпанини; можеш вже і не приходити. Я іще не затужила за тобою. Найліпше не бачити вас, не чути про вас нічого! Про всьо се сьміте на жупу.

(Далі буде).

менерів лівіці вийшло: non possumus. Щоби замазати справу, вибрано субкомітет, котрому переказано і справу чеську і справу язову в цілій Австрії. Вівторок здасть сей субкомітет справу з своїх ухвал. Які будуть єї ухвали? — легко догадатись. Лівіця для консеквенції скаже, що в теперішній хвилі неможливі ніякі односторонні концесії в користь Чехів, та що лівіця готова поладнати справу язову в Австрії, але лише на основі і в дуї зеленосьвятної своєї програми, на котру з посеред правиці могли би згодити ся лише Поляки, бо їх ся програма не обняла.

Вирочім побачимо. Але мимо всего стоїмо нині в ері, в котрій все розлазить ся і розстроюєсь чим-раз більше. А замітне і се, що цісарєви представляють Німці ціле діло так, що они готові все дати державі, коби не та — правиця. Німці переняли ролю сего вовка, котрому через бабине теля не можна було глянути в огород.

Францішок Смолька.

Дня 4. грудня о год. 4^{1/2} по полудни умер Фр. Смолька. Покійний уродив ся дня 5. листопада 1810 р. в Калуші. Школи кінчив у Львові, а по студиях правничих вступив в р. 1832 на практику до львівської прокуратури скарбу. В два роки пізнійше лишає він службу, бо прийнято єго до тайного заговору «Przyjaciel ludu», що стояв під проводом Гюґона Вісньовського. Клянувши правительственну службу, Смолька став адвокатским кандидатом і брав дальше живу участь в руху тайних товариств, де віддавав не лише весь свій вільний час, але і всі свої доходи, а сам вдоволяв ся нераз сухим кусником хліба. В р. 1837 розвязано товариство «Przyjaciel ludu», однак під єго впливом позавязувано по Галичині множество тайних товариств, без одностайної організації, що улєкшило правительству відкрите жерела робіт заговору. Ув'язнення почали ся вже в р. 1840, однак Смольку ув'язнено доперва в рік пізнійше дня 21. серпня. Враз зі Смолькою, що недавно оженив ся і вітворив адвокатську канцелярію, ув'язнено Земалковського. Число ув'язнених уросло до сто п'ядесять осіб. Їх трактовано як звичайних проступників. Смолька сидів в підкармеліцких в'язницях два роки на самоті в вохкій келії. Дня 25. січня 1845 відчитано Смольці і єго дванадцяти товаришам приговор смерті, однак рівночасно відчитано цісарську амнецію, в наслідок котрої Смолька дістав ся на волю. В р. 1848 бере Смолька живу участь в справах політичних. Він укладає адресу до корони, засіданє в польській «Narodowy-й Rad-і», бере участь в нарадах славянського конгресу в Празі. Одержавши з Любачова посольський мандат до конституційного сойму, засів Смолька на лівіці віденського парламенту, де вибрано єго першим віцепрезидентом дня 14. вересня 1848 року. В часі віденської революції єго вибрано президентом палати. Правительство давало єму міністерияльну теку в заміну, а навіть прирікало єму мільон зр. за причинене ся до розв'язаня сойму, але він опер ся сему, так як не послухав голосу радикального сторонництва, що внесеном Вол. Сераковського жадало детронізації династії Габсбургів і прогнаня членів пануючого дому поза границі Австрії. Внесеня сего Смолька не піддав під обрани. Прикрі часи переживав він, коли обрани сойму перенесено до Кромєрижа. Він мусів бороти ся з реакцією, що стреміла до розбиття сойму. На чолі депутації витає Смолька в Оломунци нового цісаря Франц-Йосіфа I, а по насильнім розв'язаню сойму дня 8. марта 1849 зазначає він вітверто, що парламент уступає єдино перед військовою перевагою.

Десять літ правленя Баха перебув він в дома, ведучи адвокатуру і остаючи під дозором поліції. В р. 1861 вибрано єго послом до сойму з міста Львова, а небавом опісля послом ради державної, де однак бавив не довго, бо бачив, що єго знамениті бесіди і єго борба в інтересі свободи не відносить результатів. В р. 1863 до місяця лютого був він членом повстаньчого комітету для західної Галичини. Тяжка недуга і страта жінки не дозволили єму брати політичної участі скорше, як в р. 1865. Послідною добою політичної діяльності Смольки був час від р. 1879 до 1893. В р. 1881 вибрано єго прези-

дентом парламенту. Обязок сей повнив Смолька повних 12 літ.

Зі Смолькою сходить до гробу одна з найвизначнійших постатей, яку видала Польща, але zarazом один з найповажнійших мужів стану Австрії. Чоловік честний, вітвертий, о сталих засадах єднав собі серця всіх. Без огляду на популярність умів він висказати все свою гадку. За почестями не гонив, а хоть жертвовано єму найвисші ордери, він їх не прийняв. Вічна єму память!

3 Державної Ради.

Вчєрашнє засіданє почало ся коло год. 1/2² пополудни. Нові послї: Цєвіклінський і Біндер складають посольське приреченє. Молодочєх, пос. Шварц зголошує нагле внесенє, вказуючи на случаї малтретованя дїтїй, виявленї в справах Гуммлів, Кучєрів і т. д., жадає вибору комісії в цілі приготованя реформ.

Президент заявляє, що се внесенє поставить на порядку деннім при кінци засіданя.

Пос. Бжорад твердить, що на підставі §. 42. реґуляміну палати, внесеня наглї повинні бути сейчас піддані під обрани. Бєсїдник протєстує против інтерпретації реґуляміну з сторони президента і пригадає, що така інтерпретация викликала євого часу сильні протєсти. Бжорад просить, щоби президент засягнув в тїй мірі гадки цілої палати. Президент відовідає, що вже раз свою гадку висказав і при нїй обстає. Пос. Странский жадає голосу, але президент не удїляє єму, бо уважає справу поладнаню. З черги приступлено до продовженя першого читаня бюджетової провїзорії.

Молодочєх, пос. Сїленї говорить чотирь години. З початку промовляє по чєски, опісля по нїмецьки. Твердить, що мимо зміни правительства, не змінили ся відносини парламентарні, ані позапарламентарні. На луп германізаторів віддано кабінет і для них знесено язові розпорядженя. Уражено найсьвятїші чувства чєского народа, викликано розгоряченє серед найвірнійших горожан держави. В найвисших кругах вироблено неприхильне успосібленє для Чєхів, що мусить викликати криваві наслідки. Теперішнє правительство не відзначає ся ані політичною розвагою, ані розумом стану. Президент кабінету є нїмецьким націоналом, що євого часу на Шлєзку систематично уражав чувства славянської людности. Бєсїдник жалить ся на успосібженє мови чєскої на Мораві. Чєхи не можуть теперішньому правительству признати бюджетової провїзорії. Податок від цукру і нова цивільна процедура викликали серед людности велике роз'ярєнє.

По чотирогодинній бесїді пос. Сїленї перериває річ і вказуючи на що йно одержану вість про смерть Смольки, просить, щоби єму вільно було скінчити річ на найближшій засіданю. През. Фукє заявляє, що не може вдоволити такїй просьбі, бо бесїдник мав доволї часу довести свої виводи до кінци. Опісля забирає голос президент др. Фукє і виголошує промову, віддаючи в нїй поклін пам'яті Смольки: «Ми не були приготовані, а мимо сего глибоко і тяжко дїткнула нас вість про смерть президента Смольки. Болїємо над смертю сего мужа, що хоть не засїдав від кількох літ в сїй палаті, однак перед тим будучи довгий ряд членом, заняв серед нас визначне становиско, так, що ми повинні пам'ятє сего мужа і єго смерть почитати в сїй салї торжественним актом жалоби. Бл. п. президент Смолька був сильною і визначною індивідуальністю, чоловіком, овіяним найглубшим почутєм обовязку, яко вірний син євого великого народа, до котрого цілою душею і цілим серцем належав; був сьвідомим ціли, вільнодумним політиком, красили єго притім найкрасні прикмети серця і глибокі чувства, так що всіх, хто мав нагоду єго близше пізнати, прикував до себе щиро і витрєвало. Смолька закінчив своє довге і богате в діла житє. Нема єго вже між нами, але ми не забудемо про него і задержимо єго всі в нїжній і сердечній пам'яті. (Браво) Панове! На знак жалоби ви повстали з місць, позвольте тому, щоби сей обяв пам'яті був вписаний в протоколї нинїшнього засіданя». (Браво).

Пос. др. Катрайн: «Ми почули що йно з уст президента сумну вість, що помер б. президент сєї високої палати, так загальним і глу-

разить душу гордої нині людини, замкне їй уста, приспить нерви і зморозить моє серце...

«Я не лякаюся людської грозби. Не страшне мені лихо, котрого я надіюся, хоч прибере воно мене, та я не відчую його, як не чує на собі мертве тіло тяжкого сяжня сиріої землі. Мене давить тільки те лихо, що ранить мою душу, а не те велике горе, котрого я вже не відчую, а тільки буду міг студіювати безмежно страшні наслідки його фунгованя. Бо-ж лишень та рана коле чоловіка, котра його болить, а не та, що його вбиває...

— Великий Боже! Я нині обвиновачую сьвятий помисл Твої творчости, що й величнни не годен нормальний чоловік поглибити здоровим розумом. Та мій біль заставляє мене нині божеволіти і я обвиноважуючи Твої сьвяті діла, допускаюся провини божевільного грішника. Не карай мене, не осуджуй мене мірою, якою судиш гріхи усіх людей...

«Ти, Боже, дав чоловікови душу, що спроможна відчувати біль і страдати, кохати і на ново оживати... Тим то людська душа колибаєсь між веселістю і смутком, щастем і нещастем. Та щастя я досі не зазнав, то й не знаю, яка його вага, сила і смак, а оконечне нещасте може тільки вбити мою душу і враз із тим скінчить ся сьогосьвітне жите чоловіка. Позволь мені вижити байдужно Твого допущу і розвязки великої комедії жита...

(Далі буде.)

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1899.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова	Поїзд		зі Львова
посп.	особ.		посп.	особ.	
приходить о годині		відходить о годині			
	6:10	з Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова	6:20	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава	
	6:50	з Брухович, від 7. мая до 10. вер. включно	1:55	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	
	7:10	з Зимної-води	2:08	» » » дв. Підзамче	
	7:40	з Янова	2:45	6:30 до Іцкан (Галацу, Ясс, Букарешту) Сучави	
	7:55	з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия	8:30	8:45 до Кракова (Відня, Варшави), Стружа	
	7:44	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче		9:10 до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 12. вер.)	
	8:05	» » » на дв. головний		9:25 до Янова	
	8:15	з Сокаля, Рави рускої		9:35 до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Під.	
1:30	9:00	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.		9:53 до Янова	
	11:15	з Ярослава і Любачова		10:10 до Белзця, Рави рускої, Сокаля і Любачова	
1:50	11:55	з Іцкан, Чернівців і Станиславова		12:50 до Янова від 1. липня до 15. вересня вкл.	
	1:01	з Янова		» » » тільки в неділі і сьвята	
	1:40	зі Скольного, Стрия, а з Лавочного тільки від 7. вер. до 15. пад. включно		2:15 до Брухович тільки від 1. липня до 10. вересня включно в неділі і сьвята	
2:20	5:15	з Підволочиск (Киїга) Бродів на дв. Підз.		9:45 до Іцкан (Ясс, Букарешту)	
2:35	5:40	» » » на дв. голов.	2:55	до Кракова (Відня) Хабівки ч. Ряшів	
	5:55	з Сокаля, Белзця і Любачова		3:05 до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.	
				3:15 до Янова від 1. мая до 30. вересня вкл.	
				3:20 до Зимної води тільки від 7. мая до 10. вер.	
				3:26 до Брухович	
				5:25 до Ярослава	
Ніч		Ніч			
8:45	6:10	з Кракова (Відня) Самбора, Хирова	6:21	до Іцкан, Радовець, Кімполонга, Сучави	
	6:20	з Іцкан, Сучави	6:40	до Кракова (Відня) від 1. черв. до 15. вер.	
		з Янова від 1. до 31. мая і від 16. до 30. вересня щоденно, а від 1. червня до 15. вересня тільки в неділі і сьвята	6:50	до Янова від 1. чер. до 15. вер. т. в дні 6.	
	7:58	з Брухович від 7. мая до 30. червня і від 16. серпня до 10. вересня вкл. щоденно	7:00	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша	
	8:15	з Брухович від 1. липня до 15. вересня щод.	7:10	до Сокаля і Рави рускої	
	8:14	з Янова тільки від 1. черв. до 15. вер. вкл.	7:20	до Тернополя дворець головний	
	9:21	з Кракова (Відня, Берліна), Сянока, Пешту	7:42	» » » дворець Підзамче	
	9:55	з Чернівців, Іцкан (Букарешту), Сучави	7:47	до Янова від 1. жовтня до 30. мая 1900	
12:30	10:10	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.	8:35	» » » 1. до 31. мая і 16. до 30. ж. щод.	
	10:08	» » » на дв. голов.	9:10	» » » 1. чер. до 30. жов. в нед. і сьв.	
	10:25	з Лавочного (Пешту) Хирова	2:36	10:40 до Іцкан (Ясс, Галацу), Сучави	
	10:30	зі Скольного, Калуша	10:50	до Кракова (Відня, Варшави), Сянока	
	12:10	з Підволочиск на дворець Підзамче	11:10	до Підволочиск, Бродів дв. головний	
	3:05	» » » на дворець головний	11:32	» » » дв. Підзамче	
	3:30	з Кракова (Відня), Самбора, Сянока	4:10	до Кракова (Відня, Берліна)	
2:16	6:00		5:50	до Брухович від 7. мая до 10. вересня	

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейский різниця ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красіцких ч. 5) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

Рік заснованя 1892.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
„ДНІСТЕРЬ“

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству і всім вірним Впреев. Митроп. і Преев. Еп. Ординариатам всіх трех епархій, обезпечає будинки, урядженє домашнє, скот, господарскі знаряди, збіже в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шнід огневих.

Стан фондів гваранційних з днем 31-го грудня 1898 виносить:

Фонд резервовий	96.775 зр. 05 кр.	} 206.880 зр. 57 кр.
Резерва премій	64.263 „ 12 „	
Фонд основний	45.000 „ — „	
Резерва спеціальна	842 „ 40 „	

Тарифи «Дністра» дуже умірковані, услівя обезпечень користні, а шкоди ліквідують ся безпроблемно. До кінця 1898 року виносили виплачені шкоди 527.790 зр. 67 кр. Поліси «Дністра» приймає Банк краєвий при пожитках гіпотечних.

На жите можна обезпечитись через «Дністерь» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкористнійші услівя, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квїти в рускім язїці.

Товариство взаїмного кредиту «Дністерь», стоваришенє з обмеженою порукою, уділяє пожитки за оплатою 5 1/2 % і 1% додатку на кошта адміністраційні за інтабуляцією або порукою двох відповідних ручителїв, до сплати в ратах на 3 до 10 літ і приймає вкладки до опроцентованя від членів і третих осіб по 4%. Уділ членський виносить 25 зр., вписове 1 зр. Членом бути і пожитку дістати може тільки член обезпечений в «Дністерь». Інформації уділяє Дирекция листовно.

Зголошеня о уділенє агенцій в окрестностях де нема близько агентів «Дністра», приймає ся.

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просьвіти»).

ЛЕВ ЛОПАТИНСЬКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ

Драма з галицкогo еміграційногo руху в 4. актах.

Ціна книжки брошурованої 35 кр.

СВЕКРУХА

комедія в 3. актах з сільськогo житя.

Ціна книжки брошурованої 30 кр.

БЕАТА і ГАЛЬШКА

історична трагедія в 5. актах — з другої половини XVI. віку.

Ціна книжки брошурованої 40 кр.

Конкурс на мужа

шутка в 5. актах з міського побуту.

Ціна книжки брошурованої 35 кр.

ЯБЛОЧНИКАР

комедія в 1. актї опрацьована після німецькогo.

Ціна книжки брошурованої 15 кр.

Сольо-терно

оповіданє з льотерийних пригод.

Ціна книжки 15 кр.

На поштову пересилку 5 кр.

У Львові набути можна в Ставропігійскій книгарні.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя і посередничить в закупі:

Сьвітло церковне

впрост в фабрики Іа по 70 зр., Іа по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: КАВУ по 5 кіл. посилок почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко

ВИНО в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — 78—?

Інші товари по умірених цінах.

Хто хоче

заробити

400

марок

місячно

певно, легко і без ризика?

Нехай шле свою адресу без марки під V, 21,

Annoncen Exped. K. F. Wojtan Leipzig-Lindenau.